

Lovgivningen ifølge hans Betragtning antager, ud-
talt sig derimod, da Lovforslaget netop følger det
Princip, som den høitærede Minister ellers al-
tid raader til, kun at gjøre et ganske lille
Skridt fremad. Den ærede Minister talte for-
leden Dag imod de store, ideale Forslag, og
talte atter dengang for at gjøre samme lille
Skridt; det var pssfeligt, om han i denne
Sag vilde nøies med dette lille Skridt for det
Første, og i Tidens Løb, naar Omstændighe-
derne tillade det, gennemføre de større Refor-
mer, som vor Skovlovgivning, unægtelig træn-
ger til.

Utsættelse: Jeg har hidtil ikke berørt
Spørgsmaalet om Skovlovgivningen i det Hele,
forbi det forekommer mig, at det ligger, jeg
kunde gjerne sige, ganske udenfor det foreliggende
Forslag, og derfor efter min Mening ikke en-
gang paa en heldig Maade kan bringes i For-
bindelse med dette Forslag, ligesom jeg ogsaa
er fuldkommen overbevist om, at, naar man
først tager fat paa dette Spørgsmaal, har man
mange Aar for sig. Der vil være saa mange
forskjelligartede og bestemt modstridende Me-
ninger derom hos de Sagkyndige, at de ville
kunne holde Sagen svævende i mange Aar. Jeg
troer, at dersom man vil komme til at fyldestgjøre
et billigt, kommunalt Krav med Hensyn til de
her foreliggende Gjenstande, maa man gaae ind
paa selve Sagen og holde sig blot til den com-
mune Beskatning og ikke til Andet. Jeg kan
fuldkommen tiltræde, hvad den ærede Minister
sagde, at, naagtet en Indkomsskatt bliver indført,
er det vigtigt for Communerne, at denne Be-
skatningsgjenstand bliver fast, og det paa en for
dem fyldestgjørende Maade, idet det er ganske
vist, at det vil være vanskeligt for dem at skaffe
en fyldestgjørende Beskatning tilveie med Hen-
syn til dem, der eie Skovbrug, men ikke leve i
Communen. Der er maastee saa Eiendomme,
med hvilke det saa hyppigt er Tilfældet
som netop med Skovene, at Eieren hører
og nyder sin Indtægt saa fjernt og af-
sondret fra det Sted, hvor Skoven ligger,
at han neppe engang har en Forvalter, der
kan beskattes paa hans Vegne. Vi skulle huske
paa, at en af de Personligheder, som vi paa
Communens Vegne ville komme til at beskatte

i et ikke ringe Omfang, er Monarchiet; men
det ligger saa fjernt, at vi igjennem dets Ind-
tægter vanskeligt ville kunne naae det i et pas-
sende Omraade. Ogsaa af denne Grund er
det vigtigt, at vi ikke stybe denne Sag fra os,
men at vi trænge paa den ærede Minister; thi
han staaer der ligeoverfor Magter, der gjøre
hans Stilling mere forlegen, end man maastee
i Almindelighed aner. Jeg skal her udtale, at
det er min Overthynding, at vore Ministre for
de særlige Anliggender have med Hensyn til
disse Anliggender Intet i Geheimestatsraadet at
gjøre; vore Ministre staae efter Kongens Ordre
umiddelbart imellem os og Kongen; men intet
Geheimestatsraad ligger derimellem, uden for-
saavidt Kongen vil have det til sin private
Raadgiver, thi dertil kan han vælge, hvem
han vil.

Indenrigsministeren ad interim: Det
forekommer mig ikke, at Geheimestatsraadets
Stilling staaer i en saa nær Forbindelse med
det foreliggende Lovforslag, at det passende
kan drages ind under disse Forhandlinger.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, fat-
tes det under Afstemning, om Lovforslaget
skulde overgaae til anden Behand-
ling, hvilket vedtoges med 54 Stemmer
imod 12.

Utsættelse: For ikke at finde Mod-
stand fra det ærede Medlem ligeoverfor
(Bonne), vil jeg foreslaae, at der nedsættes et
Udvalg paa 9 Medlemmer, Alle valgte her i
Salen; og jeg haaber i saa Henseende at finde
hans Understøttelse.

Mathiasen: Jeg skal tillade mig at
foreslaae, at dette Lovforslag henvises til det
samme Udvalg, som det foregaaende.

Table: Jeg troer, at man i Reglen ved
slige Forslag skal følge den af Forslagsstilleren
angivne Vej, og i denne Sag finder jeg saa-
meget mere Opfordring dertil, som det dog er
vist, at den har saa mange eiendommelige Si-
der, der maae tages i Betragtning.